

אף פעם לא הייתי סוליסט

לראשונה בשנתיים הראשונות של כהונתי, מתפנה חיים ילין לשיחה פתוחה על הכל. על חיים ילין הפרטי ועל ראש המועצה, על המלחמה בחוץ והאלימות בבית. על חינוך ועבודה עם אנשים, וגם על עניינים שבין האזרח לרשות.

הזמנו שאלות מהציבור, אבל הגיעו מעט מדי. החלטנו לכן, להזמין מראיין שעד כה לא עבד איתנו - שמוליק עצמון מדקל שבחבל שלום. שמוליק הוא בעליה של חברת אינטרנט, ובבעלותו, בין השאר אתר עצמאי: 'פורטל אשכול' שעוסק בנעשה במועצה.

מימין: שמוליק עצמון, לילי עצמון וחיים ילין

שלום חיים לפני הכל בוא נבחר מושג מפתח: מה בעיניך היא המשימה החשובה ביותר של ראש המועצה?

לבנות כאן קהילת אשכול, קהילה שיוודעת להתמודד גם עם שמחה וגם עם עצב שיוודעת להיות מעורבת ויודעת לטפל בעצמה ולקחת אחריות, בלי תלות בראש מועצה שצריך לעשות את הכל: גם לבעוט את הקרן, וגם לנגוח את הגולד... מועצה, זה שלטון ריבוני, שלא יכול לטפל ב-12,000 איש אחד - אחד אבל יכול לטפל בקהילות.

יש מקום לאינדיבידואליות כראש המועצה?

אינדיבידואליות כמעט לא קיימת בשיטת העבודה שלי ואני רוצה להסביר את זה יותר. אני מאוד ריכוזי במידע. אני יודע כמעט כל מה שקורה בכל מחלקה וזה לא פוגע בתפקוד שלי כראש מועצה. אני נותן חופש פעולה לכל מחלקה אבל

אני כמו שרברב. אני בא לפתוח סתימות למנהלים שיוכלו לרוץ, אני זה שהולך למשרדי הממשלה כדי שהם יוכלו להוציא לפועל את התוכניות.

אני לא מכיר את המילה 'נפנוף', זה לא בלקסיקון אצלי, הכול נעשה בתרבות ובכבוד הראוי, אלה אנשים שנתנו הרבה מאוד שנים במועצה, ואת זה צריך לכבד והכול נעשה בהסכמות.

אני צריך לדעת מה קורה. אני כמו שרברב. אני בא לפתוח סתימות למנהלים שיוכלו לרוץ, אני זה שהולך למשרדי הממשלה כדי שהם יוכלו להוציא לפועל את התוכניות. **זווקא בתחילת דרכך אמרו שאתה סוליסט, אינך מתייעץ, מתנגש עם בעלי תפקידים ותיקים...**

לפני הבחירות כל הזמן שמעתי: תבחרו בחיים - תבחרו בסוליסט. אבל אני אף פעם בחיים שלי לא הייתי סוליסט, אני לא יודע להיות סוליסט. אנשים מתבלבלים בין לקיחת אחריות והובלה, לבין סוליסטיות. אני לוקח אחריות עד הסוף וכל האחריות והסמכות היא עלי, אני מגבה עד אחרון העובדים גם אם הוא טעה. **אבל היו לך התנגשויות...** ידעתי אם איזה סוג אנשים אני

רוצה לעבוד, וידעתי שעם חלק מהאנשים שאותם מבחינתי הכרתי באופן אישי - אני לא יכול להסתדר איתם וצריך יהיה להחליף אותם. גם הם ידעו וכנראה הבינו, כי הם יצאו מהמערכת לא בטריקת דלת ולא היינו בבית המשפט. הכל נעשה בכבוד הראוי לאנשים שנתנו הרבה מאוד שנים במועצה...

לא 'נפנפת' אותם החוצה? קודם כל אני לא מכיר את המילה 'נפנוף', זה לא בלקסיקון אצלי, הכול נעשה בתרבות ובכבוד הראוי, אלה אנשים שנתנו הרבה מאוד שנים והכול נעשה בהסכמות. למשל: הגיע מוטי שהוא מהנדס המועצה החדש. המהנדס הקודם היה חבר קיבוץ בארי שעשה את זה במסגרת של יום בשבוע והוא עצמו המליץ שיהיה פה מהנדס במשרה מלאה ומוטי נבחר. **זו אורן** שעבד פה 35 שנה קיבל את ההחלטה שלו לעזוב את המועצה, בניגוד לדעתי. ואני יכול להגיד לך שאנחנו הרווחנו שמוטי פה ודוד אורן הרוויח שהקים דף חדש מבחינת התחום שלו בבני שמעון. הגובר התחלף והגיעה **כבי**, שמבחינת המסירות שלה, היושר והשקיפות שלה כלפי

אלי אהרון ואני מתחילים בשבועות הקרובים סבב בישובים כשהמטרה שלנו היא להיפגש עם הועדים ובהמשך ליזום מפגשים עם הציבור ולאפשר לשאלות, להשמיע ביקורת ולהציע הצעות לשיפור.

בחמ"ל עם מופז

הגעתי לפה למועצה, ואין אפילו מיגונית אחת, ויש מן אורה באתי שוויץ... ואני באתי ממצרים, ראיתי איך מפציצים ישובים בשער הנגב, במיוחד בנחל עוז ומה קורה ליד בסיס צהלי, ומה קורה גם לשוב שנמצא ליד מעבר גבול, היה קרני מעבר גבול, ופה כרם שלום, גם הוא ליד, מעבר... ובנוסף לזה יש עוד גבול. אנחנו לא רק מול הרצועה אתה גם מול מצרים ואני מבין שאני שם את בטחון התושבים במקום ראשון זה הדבר הכי חשוב שיש. בלי קשר לשום דבר, זה הדבר הכי חשוב שהיה בעשור הקודם ובעשור האחרון ואני שמח שיכולתי להשתתף ולתרום בימים כאלה למועצה.

תן דוגמה לתרומה יחודית... אני יכול אולי לתת לך סקופ. הייתה פגישה שעד היום לא התפרסמה. איך התקבלה ההחלטה למגן, בתקופה שהסיסמה הייתה 'לא ממגנים את עצמנו לדעת'. איך יצא שממגנים?

הייתה ישיבה שכל ראשי המועצות במשרד ראש הממשלה. וכל אחד אמר את דברו והלך. ואני לא רציתי להגיד כלום ונשארתי עד הסוף. **אלון שוסטר**. אלון אמר: אנחנו רוצים חדרי בטחון כמו בצפון. אני ראיתי שכולם דורשים את אותם דברים ואמרתי שלא יכול להיות

אני יודע שאני מפסיד את הקשר עם התושבים ואני מאמין ומקווה שבסופו של דבר התושבים ידעו להעריך את כל העשייה וההתפתחות של המועצה שלנו. כי העשייה היא בשבילם.

הסתיים עשור סוער. אתה יכול לסמן אירוע בולט בחייך או בחיי המועצה? האירוע המשמעותי בחיי המשפחה שלי וגם בחיי הילדים שלי, זה כמובן בחירתני לפקיד

ראש מועצה. זה השפיע על שעות הפנאי שלי ועל כל מה שנקרא להיות אבא. הגעתי למועצה ב 2 לדצמ' 2007 באתי אחרי 8 שנים שהייתי יו"ר קיבוץ נחל עוז, שם למדתי כמה דברים על חוסן חברתי ולמדתי גם כמה דברים על קהילה וכמה דברים על בטחון. על ישוב שנמצא על יד גבול. הגעתי לפה למועצה, ואין אפילו מיגונית אחת, ויש מן אורה של שוויץ... ואני באתי ממצרים, ראיתי איך מפציצים ישובים בשער הנגב, במיוחד בנחל עוז ומה קורה לשוב שנמצא ליד בסיס צהלי, ומה קורה גם לשוב שנמצא ליד מעבר גבול, היה קרני מעבר גבול, ופה כרם שלום, גם הוא ליד, מעבר... ובנוסף לזה יש עוד גבול. אנחנו לא רק מול הרצועה אתה גם מול מצרים ואני מבין שאני שם את בטחון התושבים במקום ראשון זה הדבר הכי חשוב שיש. בלי קשר לשום דבר, זה הדבר הכי חשוב שהיה בעשור הקודם ובעשור האחרון ואני שמח שיכולתי להשתתף ולתרום בימים כאלה למועצה.

תן דוגמה לתרומה יחודית... אני יכול אולי לתת לך סקופ. הייתה פגישה שעד היום לא התפרסמה. איך התקבלה ההחלטה למגן, בתקופה שהסיסמה הייתה 'לא ממגנים את עצמנו לדעת'. איך יצא שממגנים?

הייתה ישיבה שכל ראשי המועצות במשרד ראש הממשלה. וכל אחד אמר את דברו והלך. ואני לא רציתי להגיד כלום ונשארתי עד הסוף. **אלון שוסטר**. אלון אמר: אנחנו רוצים חדרי בטחון כמו בצפון. אני ראיתי שכולם דורשים את אותם דברים ואמרתי שלא יכול להיות

אם אני לא אהיה בירושלים כדי לדאוג לנו לתקציבים - אין מי שיעשה את זה במקומי. יש פוליטיקאים שיוודעים להיות בשטח, אני קפה עם תושבים. אני יודע לקדם דברים, ללחוץ, להוביל תהליכים.

"אני שם את בטחון התושבים במקום ראשון זה הדבר הכי חשוב שיש"

אביבה סלע מדקל בביתה שנפגע מטיל קסאת במבצע עופרת יצוקה

שכולם מהמרים על אותו קלף. אמרתי **לרענן דינור** שהיה המנכ"ל: אתה רוצה לתת לנו מטריות כהגנה? אין בעיה. ניקח את המטריות, בתנאי אחד - שיה התקן של כל המדינה, אם כולם ילכו עם מטריות כשנפלים פצמ"רים וקסאמים, אז אנחנו לא שונים. אבל אם אתה מחלק רק לנו מטריות כי אין לך כסף, ולאחרים אתה בונה מיגון - אנחנו נלך עם זה עד הסוף. ואז הוא הפסיק את הדיון... לפעמים אתה צריך לתת לפוליטיקאים, את החבל לרדת מהעץ. זה מה שבאותו רגע ניתן למנכ"ל ראש הממשלה. מאוחר יותר הודיעו לאלון ולי שהתקבלה ההחלטה למגן, ומשפט המפתח היה שגם אם אין לממשלה כסף, אי אפשר להפלות בין עוטף החבל. **עזה לבין תושבי הצפון. זה היה מלחמה כזו הופכת תכניות על**

הראש, איך הגבת לזה? נכון, הנושא הביטחוני היה הדבר העיקרי, היום יש הרבה מאוד מיגונית בתחנות בצידי הדרכים וליד מקומות של התקהלות. הדבר הזה בוצע מינואר 2008 ועד אוקטובר 2008. בעשרה חודשים, בוצע במועצה אזרית אשכול, מה שבשער הנגב ובשדרות בוצעו ב

צריך לתת לפוליטיקאים, את החבל לרדת מהעץ. זה מה שבאותו רגע ניתן למנכ"ל ראש הממשלה. מאוחר יותר הודיעו לאלון ולי שהתקבלה ההחלטה למגן, ומשפט המפתח היה שגם אם אין לממשלה כסף, אי אפשר להפלות בין עוטף חבל. עזה לבין תושבי הצפון.

"...הם יתעסקו בעיקר במשאיות טרקטורונים וכלים חקלאיים על הכביש"

אז מה האפשרויות? להגדיל, להגדיל את התקציב, ולהכניס את מנן לרשימה, זו המטרה שלנו. הם נמצאים 200 מ', מהטווח הרשמי וההתפתחות של מנן יכולה להיות רק מערבה - לכיוון עזה. השקט הזה, לגבי המיגון משחק תפקיד מכריע, ואמרת את זה גם לנתניהו וגם לכל השרים ולכל המנכ"לים שאני נפגש איתם: אני לא צריך אתכם כשהפגזים נופלים פה. אני צריך אתכם כשהשקט שורר פה, בשביל לכבד את המועצה, ואתם לא עושים את זה. אתם באים לפה כשהתותחים רועמים וכשיש שקט אתם בורחים מכאן. אתם כמו הבנקאים, נותנים מטריה בקיץ ולוקחים אותה בחורף. אבל זאת

הפוליטיקה במדינת ישראל. אני אומר לך עכשיו, שייקחו את כל ההטבות ושיביאו שקט לפה. אם יהיה פה שלום, נוכל לעשות פה חקלאות כמו שצריך... הייתה לי פגישה הבוקר עם מנהל המעברים של משרד הביטחון, מעבר כרם שלום יהיה המעבר היחידי שיהיה פתוח לרצועת עזה ולמצרים. שום מעבר אחר לא יהיה, וכל הפיתוח של המעברים יהיה אצלנו.

למה לא מפעילים את אזור התעשייה אבשלום? באזור הזה הושקעו משאבים רבים לפני 16 שנים והעסק נתקע. אנחנו הצלחנו לגייס את **רפי בן בסט** שהוא הפרויקטור של החלוציות והוא עזר לנו

'עופרת יצוקה' הסתיימה בסוף ינואר. לקח לנו זמן התאוששות להעמיד את כל המערכות. רק במאי 2009 חזרנו אחרי כל המסקנות של עופרת יצוקה, להתחיל לתפקד כמועצה שלמה.

בקיזום העניינים. עכשיו קיבלנו תקציב די גדול והעסק יוצא לפועל. בתוך חודש חודשיים נוציא מכרזים, ואחר כך פיתוח ושיווק המגרשים. אבל אז זה יוצא מהידיים שלנו כי זה הופך למסחרי.

יש בעיות בקליטה במושבי חבל שלום בין הותיקים לנקלטים. איפה המועצה למה היא לא מתערבת?

ככלל אנחנו לא נכנסים לתוך עניינים פנימיים בישובים ללא הזמנת הועד. יש פה שלטון דו רובדי: המועצה והועד. איפה שהיו לנו פניות מהועדים ובקשו את עזרתנו - נכנסנו בעזרתן של **תמר אורבך** ו**שרון בסיל** לתהליך של 'בינוי קהילתי' שמטרתו הייתה להגיע לקליטה מסודרת שאין בה איום על החוקים הפנימיים לא התערבנו. היה גם סיפור בשדי אברהם שתושבים הגיעו דרך נציגות פניות הציבור - ואנחנו פנינו לוועד. האווירה שם הייתה עכורה והם הסכימו להזמין אותנו. פנינו לרשם האגודות

"בבית הספר רוצים אולם כפול ששתי כיתות יוכלו להתאמן בו"

"למה אי אפשר לארגן תורנויות הורים בהתנדבות?"

וקיבלנו מגשר, אני לא אגיד שם - אבל בעיני הוא מספר אחת בארץ. הוא הביא את הצדדים להסכמות. ואיך נמדדת ההצלחה - יש לנו כבר עוד שתי פניות מיישובים אחרים.

...וקיבלת אותם למרות שלא היו נציגי הועד? כן, יש נוהל של קבלת קהל ודלתי פתוחה אבל לפעול בתוך הישוב אני צריך את הסכמת הועד. גם אם מיישהו יתלונן על כלבים בישוב אנחנו נצטרך הזמנה מהועד.

מה, הוועד לא כפוף לחוק? אם קורה משהו בניגוד לחוק אפשר לפנות ישר למשטרה, בשביל זה לא צריך רשות מאיש.

מבחינה דמוגרפית הקיבוצים במצב יותר קשה מהמושבים הם מזדקנים ולא מתחדשים... יש מועצות עם משרה חלקית לנושא הצמיחה הדמוגרפית ויש מועצות בכלל בלי תקן לזה, לנו יש משרה מלאה. יש מאפיין שאני לא נכנס לצד האידיאולוגי שלו, מבחינת הקיבוצים שאצלנו רובם שיתופיים. היינו, אלי אהרון ואני במ. א. מטה אשר וראינו איך ישוב שהיו בו חמישים ילדים - יש בו היום 450 ילדים. נכון, הם היו בפשיטת רגל והם עשו שינוי, ועשו הרבה דברים... אבל גם אותו ישוב נמצא על קו העימות בצפון ואי אפשר להאשים תמיד את הגבול החם שלנו.

מתי ייפתח הכביש של החלוציות? הכביש ייפתח כאשר משרד השיכון יעביר

יש 31 ישובים, אין סקטורים. מי שמדבר על מושב או קיבוץ, מנציח באופן אוטומטי את הסקטוראליות ואצלנו אין מושג כזה, שים לב שאני כל הזמן מדבר על ישובים, ישובים וישובים.

שעומד להסתיים ונתחיל לעבוד. **שואל מורה ותיק, מה התקדם עם אולם הספורט בבית הספר?** נכון, חסר אולם ספורט. גייסנו 2.5 מיליון ש"ח וזה מספיק לאולם רגיל. אבל בבית הספר רוצים אולם כפול ששתי כיתות יוכלו להתאמן בו והם העדיפו לחכות עד שייגוס הסכום. השנה מתחילה תכנית חומש חדשה במפעל הפיס, אנחנו מתכוונים לקחת תקציב של כל החמש שנים האלה, פלוס פה פלוס שם ולהוציא את זה לפועל. זה לוקח זמן אבל לא נעצר.

שרות טלפון למועצה האם יהיה שיפור? בתוך חודש חודש וחצי נפעיל מוקד 106. כל תלונה, אירוע חריג או תקלה, ייענו מיד דרך שם ללא דיחוי. בנוסף, קנינו שתי תוכנות, שכר וחשבונות שיופעלו דרך אתר המועצה וכל התחשבות עם המועצה תיעשה משם, דרך האינטרנט. מי שלא יודע להשתמש בזה יקבל מענה אנושי אבל זה יהיה מוגבל לאוכלוסייה מסוימת. צריך להתקדם, לא?

למה אין ליווי בהסעות של

תלמידים. למה לכל דבר המועצה צריכה לתת תשובה. האם את 150 אלף ש"ח שזה יעלה, לא עדיף להשקיע בתכנים חינוכיים בבית הספר? למה אי אפשר לארגן תורנויות הורים בהתנדבות? יש ישובים ששם זה עובד ככה. **מה עם פירגון לעסקים באשכול?** תראה, נכנס אלי תושב עם בקשת עזרה בעסקיו, ולנו כמועצה יש קושי גדול לעזור בעסקים פרטיים. אבל שלחתי אותו לבועז קרצ'מר מהאגף האסטרטגי ולרותם שטרנברג מחוס"ן שמתעסקת עם ההתנדבות והם לקחו את זה לפרויקט מא"ה של 'תעביר את זה הלאה'. שם יושבים 25 אנשים שלוקחים על עצמם 10 פרויקטים כנושאי התנדבות ואחד מהם היה זה שהוא הביא אלי. אני רואה בזה פתרון מצוי.

שמוליק עצמון

אנו נעזור לך לתפור מטקיל בדיוק במידה שלך

לאחר הצלחת התכנית בשילוב עם מכון הכושר בנווה אשכול נפתחות שתי קבוצות נוספות לירידה במשקל בהנחיית הדיאטנית הקלינית חני אלדר

בעין הבשור בימי רביעי ב 18.00 בקיבוץ בארי בימי רביעי ב 20.30 עלות התכנית: חודש ניסיון 250 ש"ח רישום לשלושה חודשים 220 ש"ח לחודש רישום לשישה חודשים 200 ש"ח לחודש

ירידה מאוזנת ונכונה במשקל
תפריט נוח, ידידותי ובהתאמה אישית
שינוי הרגלים התנהגותיים
התייחסות לסופי שבוע, ארועים וחופשיים
ליווי ותמיכה טלפונית

לפרטים והרשמה: 052-4702233
 חני אלדר - דיאטנית קלינית סדנא לשינוי הרגלי אכילה
 hanni.eldar@012.net.il

אפשרות רישום גם לקבוצות נוספות: רמת גן, פתח תקווה, ברקן רמת השרון, שערי תקווה, קיבוץ רמת הכובש, נווה סביון